

52

DE POVEȘTI

UNA PE SĂPTĂMÂNĂ

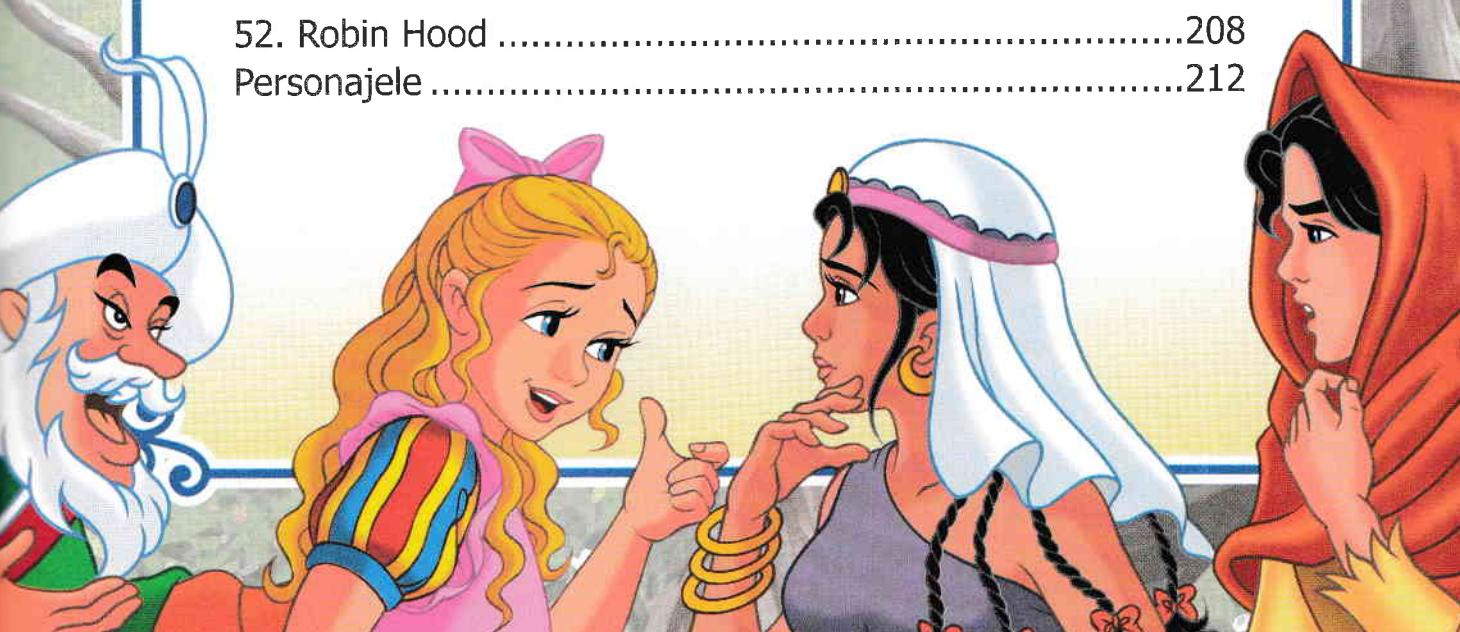
CUPRINS

1. Cenușăreasa	4
2. Aladin și lampa fermecată	8
3. Scufița-Roșie	12
4. Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici	16
5. Frumoasa adormită	20
6. Jack și vrejul de fasole	24
7. Rățoiul cel urât	28
8. Mica Sirenă	32
9. Ali Baba și cei patruzeci de hoți	36
10. Pinocchio	40
11. Călătoriile lui Gulliver	44
12. Alice în Țara Minunilor	48
13. Omulețul din turtă dulce	52
14. Bucle-Aurii și cei trei urși	56
15. Cizmarul și spiridușii	60
16. Cântărețul din Hamelin	64
17. Cele trei dorințe	68
18. Oala fermecată	72
19. Ridichea uriașă	76
20. Printul fermecat	80
21. Cei trei țapi	84
22. Regele Midas și atingerea de aur	88
23. Vulpea cea șireată și găinușa cea roșcată	92
24. Printesa și bobul de mazăre	96
25. Hainele cele noi ale împăratului	100
26. Motanul încăltat	104

CUPRINS

27. Lăptuca, fata cu părul bălai.....	108
28. Frumoasa și Bestia	112
29. Soldătelul de plumb	116
30. Picior-Şchiop.....	120
31. Tom Degețel.....	124
32. Fetița cu chibrituri	128
33. Uriașul cel hapsân.....	132
34. Lebedele sălbatrice	136
35. Turtița rumenită	140
36. Povestea lui Repezilă, puiul de găină.....	144
37. Cei trei purceluși	148
38. Hänsel și Gretel	152
39. Degețica	156
40. Vrăjitorul din Oz.....	160
41. Petrică și lupul	164
42. Aventurile lui Sinbad	168
43. Printul fericit.....	172
44. Lupul și cei șapte iezi	176
45. Privighetoarea	180
46. Surorile Nalba și Răsura.....	184
47. Muzicanții din Bremen	188
48. Croitorașul cel viteaz	192
49. Crăiasa Zăpezii	196
50. Pelerina fermecată	200
51. Peter Pan	204
52. Robin Hood	208
Personajele	212

1. CENUŞAREASA

A fost odată o fată frumoasă și bună la suflet. După ce mama ei muri, tatăl fetei își luă altă nevastă. Mama vitregă, o femeie haină, aduse-n casă și pe cele două fete ale ei, încrezute și egoiste. Toate trei o oropseau pe biata fată, punând-o, din zori și până-n noapte, la cele mai grele treburi din gospodărie.

Și pentru că obișnuia să doarmă în cenușa de lângă vatră, ele o porecliră Cenușăreasa. Într-o zi, la casa lor sosi un mesager al rege-

ului, care aduse un răvaș prin care Măria Sa le invita la balul de la palat pe toate fetele frumoase, căci fiul său, printul, dorea să-și aleagă dintre ele pe aceea care avea să-i fie mireasă. Cenușăreasa privea cu tristețe la surorile ei vitrege care, gătite cu cele mai alese veșminte ale lor, se urcară în caleașcă și porniră spre bal. Însă abia plecară acestea, că fetei i se și arătă o zână bună. Cu puterile ei magice, transformă niște șoricei în armăsari falnici și un bostan măricel într-o caleașcă aurită. Apoi, îi preschimbă Cenușăresei straiele ponosite într-o pre-frumoasă rochie de bal, iar ca să arate ca o prințesă îi dărui și o pereche de conduri de cleștar.

– Ai grija, draga mea, să pleci de la palat înainte de miezul nopții, căci atunci se vor destrăma toate farmecele mele! o povătuți zâna bună, după ce fata urcă în caleașcă.

La bal, Cenușăreasa se arătă a fi cea mai

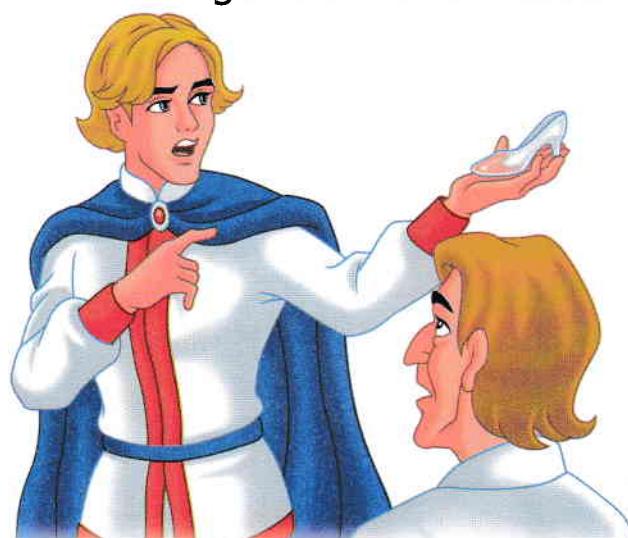
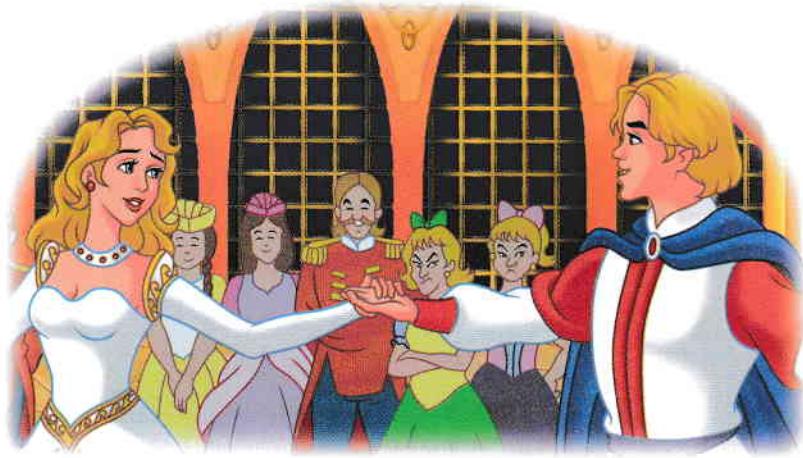
Respect pentru natură și cărți
nerele aflate acolo, și asta îl făcu pe prinț să danseze numai cu ea. Deodată, orologiul din turnul palatului se porni să bată miezul nopții. Speriată, fata se smulse din brațele prințului și o luă la fugă către ieșire.

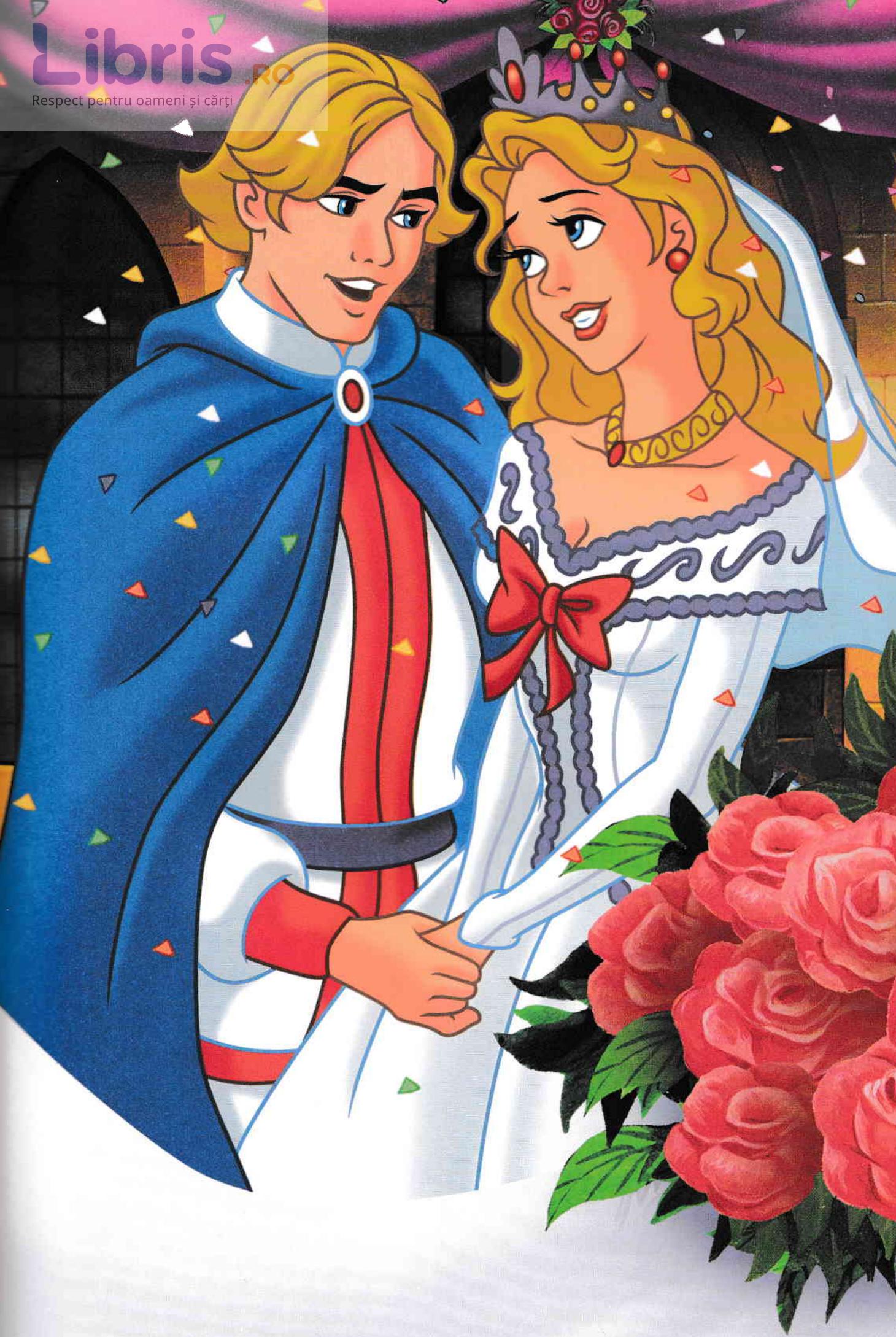
Dar, în vreme ce cobora grăbită scările palatului, își pierdu un condur. Și nici că mai avu vreme să se întoarcă să-l ia! Se urcă în caleașcă

și porni în mare grabă spre casă. Iar când răsună și cea de-a douăsprezecea bătaie a orologiului, vestind miezul nopții, vraja se risipi și Cenușăreasa se pomeni îmbrăcată în ponositele ei straie. A doua zi, prințul trimise câțiva slujitori să meargă din casă-n casă, cu condurul de cleștar, și le porunci să-i găsească domnița care îl pierduse în noaptea balului.
– Nu mă voi căsători decât cu fata căreia i se va potrivi condurul de cleștar! le spusese el.

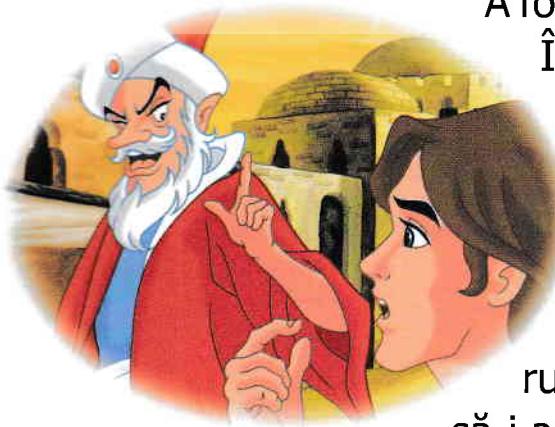
Slujitorii ajunseră, în cele din urmă, și

la casa în care locuia Cenușăreasa. Surorile vitrege se chinuiră în zadar să-și vâre picioarele butucănoase în delicatul condur. Arătându-se la față, Cenușăreasa își luă inima în dinți și îi rugă pe slujitori să-o lase și pe ea să-l încerce. Aceștia se învoiri și, spre mirarea tuturor, condurul îi veni ca turnat! Cenușăreasa a fost condusă de îndată la palat, unde, în scurtă vreme, s-a și căsătorit cu frumosul prinț! Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneti.

2. ALADIN ȘI LAMPA FERMECATĂ

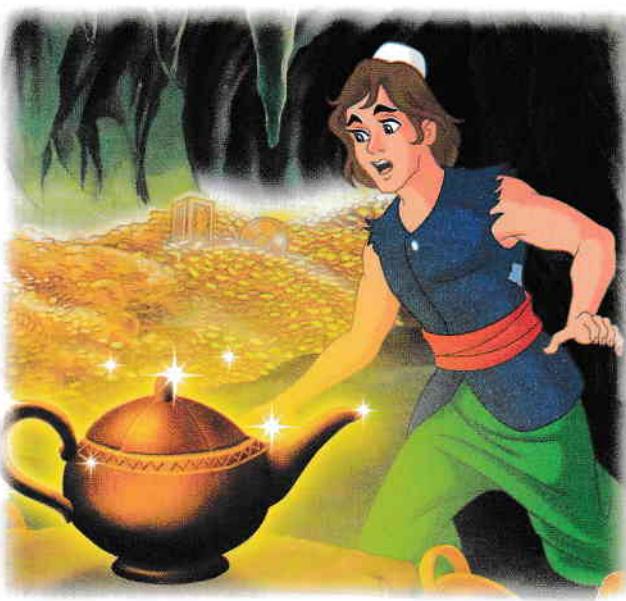
A fost odată un băiat sărac, pe nume Aladin.

Într-o zi, un mare dregător îi făgădui o răsplată însemnată, în aur și giuvaiere, cu condiția să-l ajute la împlinirea unei isprăvi. Aladin se învoi. Ducându-l pe băiat la gura strâmtă a unei peșteri, dregătorul, care era și vrăjitor, îi porunci să se strecoare înăuntru, să caute și să-i aducă de acolo o lampa veche. Iar ca să

se păzească de cine știe ce rele, îi dădu un inel fermecat. Aladin găsi lampa cu pricina, dar vrăjitorul nu-l lăsa să iasă din peșteră înainte de a-i da vechitura aceea prăfuită.

Bănuitor, băiatul nu se învoi la aşa ceva... Înfuriat, vrăjitorul răsturnă o piatră grea peste gura peșterii, închizându-l acolo pe Aladin. Numai că băiatul, amintindu-și de inelul primit, îl răsuci pe deget de trei ori și dintr-o dată apăru Duhul Inelului! Aladin îi porunci să-l du că numai decât acasă, unde și a junse cât ai bate din palme!

Într-o bună zi, dând peste lampa prăfuită luată din peșteră, Aladin

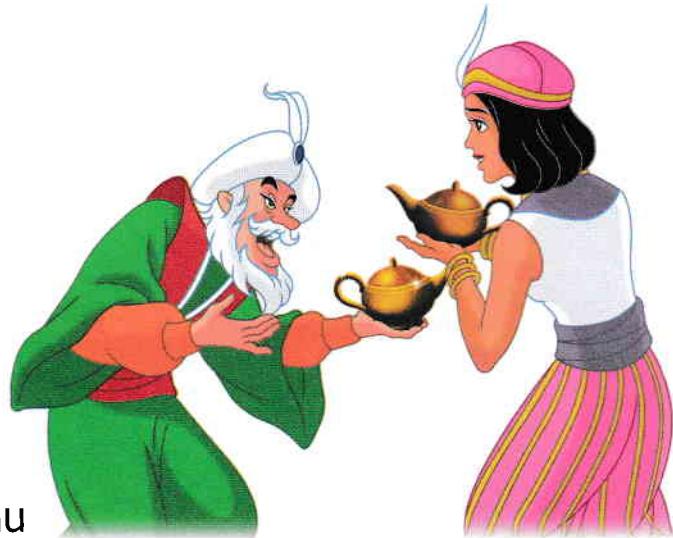
se apucă să-o curete și, frecând cu nădejde, din ea apăru o altă arătare – Duhul Lămpii! Și cum acesta îi spuse că îi poate îndeplini orice dorință, băiatul îi ceru un palat semet și saci doldora de aur.

Peste ceva vreme, Aladin se îndrăgosti de fiica sultanului de prin partea locului. Curând, cei doi tineri se căsătoriră și părea că nimic nu le putea umbri fericirea.

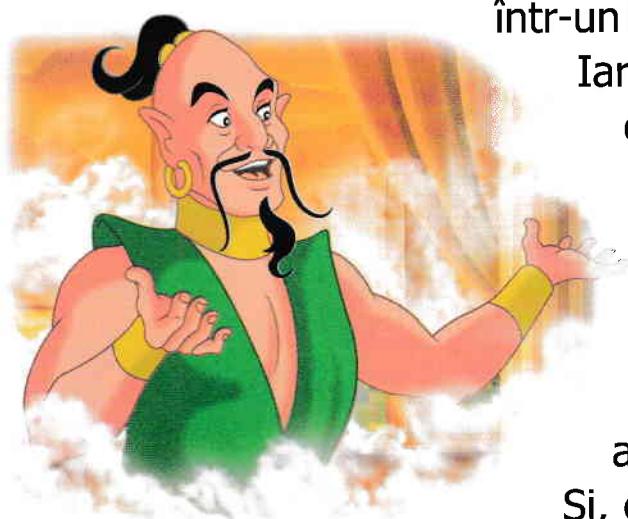
Într-o zi din zilele însă, vechea cunoștință a lui Aladin, vrăjitorul, află că Tânărul scăpase din peșteră, cu tot cu lampa fermecată. Ca să i-o poată lua, el se prefăcu într-un negustor de lămpi și se înfățișă la palatul lui Aladin, strigând cât îl ținea gura: „Dau la schimb lămpi noi și arătoase, pe lămpi vechi!”. Prințesa nu știa de puterile lămpii lui Aladin, așa că dădu vechea lampă și primi de la negustor una nouă-nouă! Plecând în graba mare, vrăjitorul prinse să frece lampa, chemând Duhul Lămpii și poruncindu-i: – Ia chiar acum palatul lui Aladin, cu frumoasa prințesă cu tot, și du-ne într-un loc cât mai departe de aici!

Iar duhul îndeplini numaidecât porunca vicleanului vrăjitor.

Mare a fost sperietura lui Aladin când s-a întors acasă și s-a pomenește fără de palat și fără de soție! Tânărul îi porunci Duhului Inelului să-l ducă neîntârziat acolo unde se află soțioara lui și lampa fermecată.

Și, cât ai clipi, se trezi în palatul care îi fusese furat! Cum vrăjitorul dormea, Aladin își

luă lampa înapoi. Când apăru Duhul Lămpii, îi porunci să-l ducă pe vrăjitor într-un tărâm îndepărtat, din care să nu se mai poată întoarce vreodată. Apoi, îi ceru să-l ducă înapoi, cu tot cu palat, în orașul lui. Și, din ziua aceea, Aladin și soția lui au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

